

ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
ஊர்ஜனம் ஊர்ஜனம்
“ஊர்ஜனம்”

ஊர்ஜனம் - ஊர்ஜனம்!

“தனது நாட்டில் நய்யாத ஆடகைகள் அணியும்
தனது நாட்டில் அறுவடை சய்யாத உணவடை உண்ணும்
தனது தோட்டத்தில் பயிரிடப்படாத திராட்சை ரசம் அருந்தும்
ஓர் நாட்டுக்காக பரிதாபப்படுங்கள். (கலீல ஜீப்ரான் கருத்திது)

தமிழ்த் திருநாட்டின் இன்றைய சமூகம் அன்னிய ஆடையை விரும்புகிறது. அன்னிய
பழங்களைச் சுவைக்கிறது. அன்னிய உணவை ருசிக்கிறது. எவரைப் பார்த்து எவர்
பரிதாபப்படுவது? வினா தோடக்க கலீல ஜீப்ரான் இல்லலை!

ஊன்று கோலை வற்று வாழும் முடவர் போன்று தம் கலாசாரத்தை விட்டும் கடந்தோடி
வற்றுத் தன்மையுடன் விளங்குவதில் பெருமகை கொள்ளும் போக்கு!

தாழிடப்பட்ட உதடுகளுக்குள் கிடக்கும் சிறைகள்! தனது ஒப்புதலில்லாமல் தழுவும்
தன்றலகை கண்டு சினம் கொள்ளும் மரக்கிளகைக்கு இருக்கும் இயற்கை வறறுப்பு
கபிட இங்கு இல்லாமல் போனது.

மாபிவீட்டை அழகாகக் கட்டி மனவீட்டை அழகாக்கி வைத்திருக்கும் உலகம்!

உலக உயிர்களனைத்துக்கும் உற்சாகமட்டும் கார்முகிலாக மாற இங்கு எவர் இருக்கிறார்?

மண்சட்டியுள் வகேப் போகும் விதி அறியாது மண்புழுவகை கவ்வத்துடிக் கும் மீனாக எட்டுகோடி மக்களின் வாழ்வை. எட்டில் ஒரு பகுதியாக வாழும் ஐம்பது இலட்சம் தமிழ் முஸ்லிம்களின் அடையாளம் குறித்த தடேல் நடத்தியிருக்கிறார் கோம்பை அன்வர்.

தனக்கயூரிய பாணியில் காட்சிகளாகக் கி உழைப்பின் நிறுவாய் ஆவணப்படப் பழை கொண்டுவந்திருக்கிறார். தமிழ்த்தாத்தன் சிவகங்கை மண்ணின் மனைதன் பங்குன்றன் சொல்லை சொத்தாகப் பெற்று “யாதும்” என்று பெயர் சட்டியிருக்கிறார். சன்னையலோலா கல்லரி விஸ்காம் அரங்கத்தில் வளையீட்டு விழா நடந்தது. பங்களிப்புச் செய்து கருத்துரைத்தோரின் பதிவுகள் கீழே.

காட்சிப் பிழை பத்திரிகையாசிரியர் சபகண்ணராஜன் :

தமிழ் மண் சார்ந்த தனது அடையாளத்தை தடேல் இஸ்லாமியர் அன்வர். தமிழ் முஸ்லிம் அடையாளம் என்ற புள்ளியை வதைத்துள்ளார். பல புள்ளிகளை நோக்கிப் பயணிக்க வண்பிய பல பகுதிகள் இன்னும் இருக்கின்றன. அருகாமையிலேயே பல பகுதிகள் இன்னும் எடுக்கவண்பியுள்ளன. மௌனமாக, சாதவீ கமாக செய்யவண்பிய பணி. “ஐபின்பி பாலிபிக்ஸ்.” அடையாள அரசியல் உலகம் முழுவதும் இருக்கிறது.

உள்ளத்துள் தமிழ் முஸ்லிம்கள் எப்படிக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளனர்? அடையாளத்தை பதிவு செய்யவண்பிய கட்டாயத்துக்குள் உள்ளனர். நூற்று மடகைகள், பிரசங்கங்கள் செய்வதை ஒரு ஆவணப்படம் செய்துவிடும். சிறப்பாகச் செய்திருக்கிறார்.

திரைப்பட நடிகர் நாசர் :

நான் என வரேதைத் தடேல் முற்பட்டதில்லை. வரேதைத் தடேல் போது வறற்றுமகைகள் களையப்படும். எந்த நோக்கத்தில் இந்த ஆவணப்படம் எடுத்தார் திரியவில்லை.

“பிரித்தானியம் சமீபத்தில்” உலக தாரகமந்திரம். புழுக்கம் நிறைந்த அறகைக்குள் காற்று வந்தால் என்ன உணர்வு ஏற்படும்மோ அந்த உணர்வை இந்த ஆவணப்படம் அளித்திருக்கிறது. இயற்கையான மனித நயேச சிந்தனைகளைப் போக்கி மதம், சாதியின மாற்றிக் கொள்கிறோம்.

அன்பு, மனித நயேம் மலேலோங்க வணேட்டும். ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வறோபாடிகளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அடையாளச் சிக்கலை எதிர்காலச் சந்ததி எவ்வாறு எதிர்கொள்ளும் அதற்கு மிகச் சரியான ஆவணம் இந்த படம். ஒவ்வொரு சமீகமும் தத்தமது அடையாளத்தை தேவணேட்டும். பல ஆவணப்படங்கள் பார்த்திருக்கிறேன். இதனை விட எளிதாக யாரும் வரையறுத்து விட முடியாது.

50 ஆண்டுகள் பின்னோக்கிச் சென்று வந்தனே. இதனைச் செய், இதனைச் செய்யென எல்லா சடங்குகளும், மரபுகளும் கற்றுத் தரப்பட்டன, எனக்கு. ஐந்து நட்சத்திர விடூதி சிப்பந்தியாகப் பணி செய்தனே. சிறப்பு விருந்தினர்களைக் கவனிக்க என்னதை தான் முன்னுக்கு அனுப்புவார்கள். என் தந்தை தங்க நகை மூலம் பிச்சுபவர். என் சட்டையில் குத்தியிருக்கும்

எனது பெயருக்கு மூலம் பிச்சி மாட்டி வருவனே. ஒரு முறை அதிமுக்கிய குழு ஒன்று வந்திருந்தது. அவர்களைக் கவனிக்க அனுப்பும் போது என்னை அழைத்து சட்டையில் குத்தியிருந்த எனது பெயரை எடுத்து உள்ளே போடும் பிச்சொன்னார்கள். பின்னர் வந்திருந்த யித மத முதியோர் 12 பேர்களும் பணிவிடை செய்தனே.

29 வருடங்கள் முன் நடந்த சம்பவம். மதங்கள் வறேற்றுமனை கற்றுத் தரவில்லை. அரசியல் வாதிகள் மதத்தை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். பலியாகிறோம். நமது மரபுகளை விட்டும் வகை திரும் வந்துவிட்டோம். இந்த ஆவணப்படத்துக்கு என்னால் வாழ்த்து கிற முடியாது. நன்றி மட்டும்மே கிற முடியும்.

எழுத்தாளர் பாரதி கிருஷ்ண குமார் :

இந்த ஆவணப்படத்துக்கு உரிய சலீவீனத்தை சமீகம் தரவேண்டும். இந்திய சமீகம் முன் மொழிய விரும்பும் படமாக எடுத்து திருக்கிறார். “பிவணைங்ரில் 0 பிவணைங் மிஸ்ரில்”. பிரித்தானியம் சமீபத்தில் கற்றுத் தந்தவர்கள் ஆங்கிலயேர்கள் என்று கிறப்படுகிறது. ஆயுதமில்லாமல் கருத்தியல் ரீதியாக எப்பி பிரித்தானியவது என்று இங்கிருந்து இங்கிலாந்துக்கு கற்றுப் போனார்கள் என்றுதான் கிறுவனே.

கோம்பை ஊரில் முஸ்லிம்கள் தொழுகை முடித்த பிறகு தான் பரமபூர்வம் வீதி உலா வருவதாக கிறிஸ்தவர்கள் கூறுகின்றனர். உடம்பு சரியில்லை என்றால் மதுரைக் கீழ்ச்சந்தை பக்கம் ரிடம் கொண்ட சிலவர்கள் அன்னம். அவர் என்மீது எச்சில் துப்புவார். உமிழ்நீர் வழியே இறைவதேம் வரும். ஒரு இந்து தாய் ஏற்றுக் கொண்டார். இதுதான் சமயச் சார்பின்மை.

எளிய மக்களின் நம்பிக்கைகள். இப்பாடல்கள் நிறைந்த வாழ்வின் பரமபூர்வம் மக்கள் எந்த கட்டை கிடத்தாலும் பிடித்து கரையே நிறைபாரர்கள். மிதக்கும் எல்லா கட்டைகளும் கரைசேர்க்காது. பயன்படுத்தி விடவும் இயலாது. சில மழை விடும். சில தனித்தே மிதக்கும். சில கரைசேர்க்கும்.

எளிய மக்கள் நம்பிக்கையின் கலி செய்வதை என்னால் ஏற்க முடியாது. கலி செய்வோரால் ஒரு இணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியுமா? மத நம்பிக்கைகளைத் தாண்டிய இணக்கம், ஒற்றுமைப்பட்ட வரலாறு இங்கிருக்கிறது. பன்முக சமயத்தில் எப்படிப் பழக வேண்டும். எடுத்துரைக்க வேண்டும் எடுத்துக் காட்டாக பல முஸ்லிம்கள் இருக்கின்றனர்.

மதத்தின் பெயரால் சாதியின் பெயரால் எங்கேனும் ஒரு உயிரிழப்பு நிகழ்கிறது. மனித உடலுக்கு வளியே ஒரு துளி இரத்தமும் உற்பத்தி செய்வியலாதவர்கள் மதத்தின் பெயரால் மக்களைப் பிரிக்கின்றனர். அழிக்கின்றனர். மனித உயிர்களை மலிவாக்கி அதிகாரத்துக்கு வரத்துடிகின்றனர்.

“இழிவான இச்சை” சிலருக்கு வாழ்வியல் இலக்காக இருக்கிறது. அதிகாரக் களத்தில் அடையாளம் குறித்து பசும் ஒளிக் கற்றாக வந்துள்ளது “யாதும்”.

- சோதனையான, முஸ்லிம் முரசு ஜனவரி 2014

source: <http://jahangeer.in/?paged=2>